

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Fulco Episc. 6. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

S. FULCO EPISC. 26. Octobris.

Qui pauperes esse Musas indignantur, exemplum patientiæ licet à FVLCOE mendicent. Hic extremâ rerum omnium inopiâ pressus, non tamen ideò minùs literas coluit, dudum ab hisce edoctus somnia doctiora non post merum, sed ad aquas in Helicone potas obrepere. Quare non a magistro doctrinam, ab aliis victum venustumque precariò accepit. Et forte fortunâ ditiores ædes pulsavit, cum ancillula stipem per jocum eâ lege porrexit, ut ne infulam umquam acceptaret. Enimverò jam jam prehensurus panem, FVLCO manum illicò retraxit, indignum reputans tam parvo lucello tam magnas spes vendere. Et placuit generosus hic animus usque ad eò ædium domino, ut victum deinceps ceteraque vitæ præsidia omnia FVLCONI liberaliter suppeditaret. Itaque positâ molestâ paupertatis sarcinâ, cum libertus jam studiorum stadia decurreret, inter Canonicos, quos vocant Regulares, adnumeratus, missusque Lutetiam Parisiorum, Doctoris primò titulis ornatur, mox Placentiæ ad D. Euphemiæ reliquis præponitur, inde Archipresbyter, inde Episcopus Placentinus, denique Papiensis etiam renuntiatur: & jam illa olim omnibus supplex manus anulo vestitur, caput omnibus apertum mitrâ tegitur, doctaque egestas purpurâ involvitur. Sed tamen memor fortunæ veteris, dum vixit, quinos semper mensæ pauperes adhibuit, totidemque cum magistro suo Musarum clientes, & septem egestes viros nobiles aluit. Atque hi fecere, ut licet virgo FVLCO, pater tamen obiret. *Ex Ferrar.*

Erige animum: Tribulatio vires non opprimat, adversa

versa saculi patientia superet : pompam mundi secum mens despiciat : actio tua ad ea, quæ Dei sunt, se occupet : considera quàm nihil sit, quidquid sine concluditur.

S. Greg. Registr. l. II. c. 23.

S. ELESBAAN CONF. 27. Octobris.

NON erubescant reges in regem ELESBAANVM intueri, & ex ejus vultu, Æthiopsis licet, mores tamen suos componere. Bellum illi grave erat cum rege altero Dunaanum Judaicæ superstitioni addicto. Causæ & Deo fidens, purpuram quidem pugnaturus exiit, cæterum ingentes animos induit : quos majores etiam Anachoretæ nescio quis illi fecit, cum, ut sibi DD. Martyrum præsidia (optimas utique auxiliares copias) accerseret, persuasit. His fretus cum in aciem descendisset, ctsi initio laborare hæc videretur, pugna tamen ad extremum vicit, auspiciatissimo D. Gabrielis nomine velut militari tessera tertium in aère conclamato. Adhæc Superi Dunaanum hostem ita deludere, ut veluti fascinatus catenâ aureâ, & se & amicos illigatos venienti ELESBAANO objiceret : quos quidem victoriæ hi ; sacrificaturus eodem ferro omnes immolavit. Sed nunc triumphum specta Lector. Hunc ecce, triumphali coronâ Hierosolymam missâ, ELESBAANVS saccum non togam palmatam indutus, & solus obscurâ nocte in montem proximum ducit; casam, non Capitolium subit ; vota victor vovet numquam inde egrediendi ; jamque triumphales epulas pane nudo, herbis ac fontanâ continuat, nulli hominum visus, uni sibi & Superis notus. Nihil hæc ad meos triumphos, ait Romulus. Sed sic triumphanti cælum applausit. *Ex Metaphr.*

Laqueus